

Arrest

nr. 102 403 van 6 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 20 november 2012 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gezien de vraag tot horen van 15 februari 2013.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat P. LIPS en van advocaat C. MORARU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. Op 20 november 2012 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit is de bestreden beslissing.

Bij brief van 12 december 2012 brengt de Dienst Vreemdelingenzaken de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op de hoogte van wat volgt:

"(...) Refererend naar het verzoekschrift van 04.12.2012, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de bijlage 26 quater dd 20.11.2012 in te trekken. (...)"

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd aan de verzoekende partij de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: “*De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.*” Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 15 februari 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 26 maart 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 11 februari 2013 opgenomen grond, verwijst zij in hoofdorde naar haar verzoekschrift, doch stelt ze zich ernstige vragen bij de handelswijze van de verwerende partij die in een nota van 7 december 2012 te kennen geeft dat een nieuwe bijlage 26^{quater} zal worden afgeleverd met een aangepaste motivering: aldus neemt deze eerst een beslissing om deze pas later aan te vullen met een motivering. De verwerende partij stelt dat het beroep zonder voorwerp is.

Er dient op gewezen te worden dat de nieuwe “*bijlage 26quater*” niet het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep. De motivering van deze nieuwe beslissing dient zodoende niet te worden onderzocht en doet voor onderhavig beroep niet ter zake. Daarnaast doet de verwijzing van de verzoekende partij naar haar verzoekschrift en haar opmerking met betrekking tot de handelswijze van de verwerende partij geen afbreuk aan het feit dat de bestreden beslissing is ingetrokken, zoals overigens door geen van beide partijen wordt betwist, zodat het beroep zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET